

16

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/404 - 0 / 2014</i>	
Érkezett: 2014 FEBR 28.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda: <i>lin</i>
Buda-pest Béla kir. 37. db	

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	
10.	
FOLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
E-mailen / Faxon	
Érkezett: 2014 -02- 20	
PÉLDÁNY: <i>1</i>	IV. <i>1 bsr.</i>
MELLÉKLET: <i>1-3</i>	KÖZTÜK: <i>megh.</i>
FOLAJSTROMSZÁM: <i>33033</i>	UTÓIRATON: <i>11</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság

Az IMMO BHD kft 1121
Kúria Kf.V. 35.748/2012/5

alkotmányjogi panaszt

terjeszték elő a 2011 évi CLI tv.(Abtv) 27.§.(1) bek-e alapján

A Kúria ítéletét 2013 december 20-án, postai úton vettem kézhez.

Kérem , hogy a T. Alkotmánybíróság az Abtv. 27.§ (1) bek-e alapján állapítsa meg, hogy a Kúria Kf.V. 35.748/2012/5 számú ítélete az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az ítéletet semmisítse meg. Állapítsa meg, hogy az eljáró Bíróságnak az ügyben meg kell keresnie a Kúria Önkormányzati Tanácsát, mert feltételezhető a helyi rendelet (Budapest XII. ker. Önkormányzata 23/1996 és 26/2010. számú rendeletei ÖR) alkotmányellenessége.

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelme:

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése rögzíti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát. A diszkrimináció tilalma, az Alaptörvény idézett rendelkezésének megfelelően, kiterjed arra is, hogy a kérelmező a hatóság előtti jogviszonyban, ugyanazon tényállási elemek mellett, egyenlő elbírálás alá essen valamennyi hasonló helyzetben (adózó) levő jogalannyal és számára ezt a lehetőséget az "egyéb helyzetre" azaz pl. hogy jogi személy avagy természetes személy e, tekintet nélkül biztosítsák, feltéve, hogy az adott jogviszonyban ez az igény értelmezhető. Tekintettel arra, hogy az indítványozó a kifogásolt eljárásban alapvetően diszkriminatív jogszabály alkalmazásának alanyává vált, sérült a diszkrimináció tilalmával kapcsolatos alapjoga.

Megítélésem szerint alapjogi sérlemnek minősül számos olyan igény, amely a jogállamiság érvényesülésével, a jogszabályok uralmával függenek össze. Minden esetben, ahol bíróságok, hatóságok más jogszabályokba ütköző önkormányzati rendeletek alapján, pusztán a rendelet létét kutatva, járnak el, sérül a jogállamiság.

Érintettség:

A Budapest XII. ker Önkormányzat II-14365/2/2011 számú határozatával az indítványozót 2011 évre 410.800,- Ft építményadó megfizetésére kötelezte, a 23/1996 Budapest XII. kerületi önkormányzati rendelet alapján. Az önkormányzat másik rendelete egyidejűleg telekadót is megállapít ugyanerre az ingatlanra ugyanezen adózóval szemben.(26/2010. sz. rendelet)(ÖR)

A határozat ellen az IMMO BHD kft fellebbezést nyújtott be a Budapest Főváros Kormányhivatala 40BP-3208/2/2011 számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

A jogerős határozat ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál, többek között kérve a határozatok megsemmisítését, valamint a Kúria Önkormányzati Tanácsának megkeresését a Pp. 155/C. § (1)-(2) bekezdéseinek megfelelően, mert az indítványozó álláspontja szerint a folyamatban levő ügyében alkalmazott önkormányzati rendelet jogszabályba ütközik.

Figyelembe véve azt a tényt is, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 37.§. (1) bek-e alapján az önkormányzati rendelet alaptörvény ellenességét csak akkor vizsgálja, ha kizárólag az Alaptörvénnyel való összhangról van szó, álláspontom az, hogy az ÖR azáltal, hogy az azonos helyzetben levő jogalanyok (lakástulajdonosok) között diszkriminál, az ABtv. 37.§-a alapján alkotmánybírósági vizsgálat tárgya lehetne.

Azonban az indítványozó szempontjából ugyanilyen lényeges, hogy a támadott bírósági eljárások során egyetlen bírói fórum sem foglalkozott érdemben azzal a diszkriminatív ÖR szabályozással, amely szenvedő alanyává vált az indítványozó. Az érdemi foglalkozás hiánya elsősorban abban merült ki, hogy a megkeresett bírói fórumok, közigazgatási bíróság, Kúria a kérelmező egyetlen indítványának sem adtak helyt, amely arra irányult, hogy a jogszabályban meghatározott Kúria Önkormányzati Tanácsa vizsgálja meg az ÖR. más jogszabályba ütközését.(Pl. az Alaptörvény 32.cikkének (3) bekezdésével való összhangot.

Az önkormányzati rendelet jogszabályba ütközését az indítványozó az alábbi okokból látta megállapíthatónak:

1. Álláspontom szerint az önkormányzati rendelet annyiban alaptörvény és jogellenes, amennyiben sérti tulajdonformák egyenlőségével, a közteherviselés arányosságával kapcsolatos elveket, ezen túlmenően nem felel meg a helyi adókról szóló rendelet 6.§-d pontjának sem, amennyiben az önkormányzati rendelet által nyújtott építményadó általi mentesség nem az adóalanyok között differenciál valamely szempont alapján, hanem diszkriminál a magánszemély és jogi személy lakástulajdona között, amikor a magánszemélyt teljességében mentesíti az építményadó fizetés alól, de a jogi személy lakástulajdonát egységesen adóztatja, függetlenül attól, hogy az építmény vagy vagyontárgy funkciója mindkét esetben lakás.

Azonban az ÖR. alkalmazása az indítványozóval szembeni eljárásban más szempontból is sértette alapvető jogait.

A helyi adókról szóló tv. 7.§-a szerint az adózót egy adótárgy tekintetében csak egy helyi adó fizetésére lehet kötelezni. (az 4.§ pedig világosan rögzíti, az ingatlan egy adótárgynak minősül, és az 5.§ pedig azt, hogy egy ingatlanra csak egy vagyoni adót lehet kivetni)

A XII. kerületben az a sajátos helyzet állt elő, hogy az adótárgy a beépített ingatlan vonatkozásában- és az ingatlan minden adójogszabály szerint egységesen értelmezendő a telek és az épület vonatkozásában (Htv. 52.§ 15., Tao tv 4.§ 18.,

SZJA tv 3.§. 29.)-egyrészt építményadóval, másrészt telekadóval is adóztatásra kerül.

A közigazgatási határozatok ezen kérdést – a tételes jog ellenére- nem tartották kifogásolhatónak, arra hivatkozva , egy kérdés az épület építményadóval adóztatása és más kérdés a telek adóztatása, különösen, ha az épület alapterületének megfelelő telek ez alól ki van véve. Ugyanakkor az adójog, illetékjog minden esetben az ingatlan alatt az épületet a telekkel együtt értelmezi, ingatlannak nevezi, ezért itt csak egy adótárgyról lehet beszélni és ettől függetlenül is, a vagyoni jellegű adók csak egy adótárgyat foghatnak át a Htv 7.§-a értelmében. Ebből következően vagy az egyik, vagy a másik adófajtát lehet kivetni ezen egy adótárgyra. *(jelen ismertetés nem arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság a fenti önkormányzati rendelet alkotmányosságát vizsgálja és ezzel az Abtv. 37.§ (1) bek-re hivatkozzon, hanem csupán a tényállás ismertetését szolgálja).*

A Bíróság az indítványozó kezdeményezését elutasította, a Kúria Önkormányzati Tanácsát nem kereste meg. A döntését nem indokolta, hivatkozva a BH 1994.448 eseti döntésére, mely szerint “ az indoklással az első fokú bíróság normakontrollt végezne.”

Azzal, hogy a konkrét önkormányzati rendelet kapcsán a Bíróság a Kúria Önkormányzati Tanácsát nem kereste meg, az indítványozó esélyt sem kapott arra, hogy az Alaptörvény szerinti bírói fórum érdemben megvizsgálja, valóban ütközik-e a kérdéses önkormányzati rendelet más jogszabályba? Ezzel –többek között- a hatékony fellebbezésekkel kapcsolatos alaptörvényi jogosultsága is sérült (XXVIII. cikk (7) bek)) Ezen kívül a jogsértő határozatokkal évente 4-500.000 Ft építményadó és hasonló mértékű telekadóval sújtják egy lakás ingatlan után, amelynek “kitermelése” nem történik meg az adóztatott vagyontárgy által.

Az indítványozó az ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, többek között kérve, hogy a Kúria maga keresse meg az Önkormányzati Tanácsot.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet alaptalannak találta, húsz soros, teljesen felületes, téves indoklással. A Kúria láthatóan nem vette a fáradságot az önálló érvrendszer kidolgozására és indoklás készítésére, hanem lemásolta a közigazgatási határozatot.

Ennél nagyobb probléma, hogy alapvető jogi nehézségeket sem érzékel, mint pl. diszkrimináció, alaptörvényi szabályok megsértése.

Az indítványozó tudatában van annak, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 37. §-a értelmében az önkormányzati rendelet alkotmányellenességét az Alaptörvény 32.cikk. (3) bek-e alapján nem vizsgálja, mert az önkormányzati rendelet Alaptörvénnyel való szembenállását önmagában, más jogszabályba való ütközés nélkül, nem érzékeli. Ugyanakkor tény az is, hogy a hivatkozott önkormányzati rendelet más jogszabályba és végső soron az Alaptörvénybe ütközésének vizsgálata semmilyen bírói fórum által nem történt meg az adott rendszerben, azaz jogszabályi keretek között.

Ennek oka végső soron és a nevesíthető jogszabályi hivatkozások alapján az, hogy a Pp. 155/C § (1) bek-e nem kötelezi a bíróságot a Kúria Önkormányzati Tanácsának megkeresésére az indítványozó kérelme alapján, hanem csupán feljogosítja erre a bírót(kezdeményezheti). Ha az indítványra az indoklás nélküli döntés nemleges, a (4) bek szerint ez ellen fellebbezés nem megengedett, akkor ennek az a következménye, hogy egy nyilvánvalóan más jogszabályba ütköző és ezzel Alaptörvénybe is ütköző önkormányzati rendelet alapján széles körben szabnak ki jogsértő módon fizetési kötelezettséget, jelen esetben a panasz indítványozójával szemben, amelynek jogszerűsége nem vizsgálható. .

Szükséges megjegyezni, hogy az indítványozó álláspontját támasztják alá a hasonló ügyekben hozott korábbi alkotmánybíróági határozatok. Így utalunk a 116/2009 (XI.20) AB határozatra, a 49/2000 AB határozatra. Az indítványozó előtt ismert, hogy ezen határozatok közvetlenül az önkormányzati rendeletek alkotmányellenességét állapították meg, míg jelen esetben az indítványozó kérelme nem az önkormányzati rendelet közvetlen alaptörvény-ellenességével kapcsolatos. Azonban az eljáró közigazgatási bírósághoz intézett azon kérelmet, hogy az keresse meg a Kúria Önkormányzati Tanácsát, ezen alkotmánybíróági határozatok mindenképpen a kérés teljesítése irányába kellett volna, hogy befolyásolják, Az, hogy a bíróság a kérésnek nem tett eleget az alkotmánybíróági határozatok ismerete ellenére sem, alátámasztja az indítványozó Abtv. 27.§(1) bek-e szerinti sérelmét.

Ugyancsak ezen érv mellett szól, hogy a Kúria Önkormányzati Tanácsa a Köf 5.107/2012/8 számú határozata, ahol rögzítésre került, hogy “ az építményadó vagyoni típusú adó, ahol az adókötelezettségnek minden adóalany esetében ugyanaz az alapja, jelesül az ingatlan tulajdon”, amiből következik, hogy annak tényleges kivetése esetén a tulajdonosok között diszkriminációnak alkotmányosan nincs helye. A Köf.5.001/2013/6 számú határozatában is tesz olyan utalásokat, amelyek az indítványozó keresetében is felmerültek.

A fentiek alapján kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság az indítványnak adjon helyt.

Jelen indítványt az Abtv. 53.§ (2) bek-e alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál nyújtjuk be.

Budapest 2014 02.18.

IMMO BHD kft

indítványozó

Dr. Hargitai, Dr. Szalai & Társai Ügyvédek
Dr. Szalai Béla
1121 Bp., Bocskai út 97
Adósz.: 18242172-1-12

